

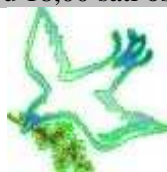
OBAVIJESTI

Kroz tjedan posebno slavimo:

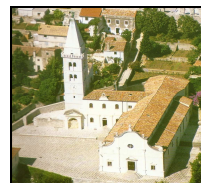
Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 28. 05.	Marija Majka Crkve	u 9,00 i u 19,00 sati
Utorak 29. 05.	Svagdan 8. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Srijeda 30. 05.	Svagdan 8. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Četvrtak 31. 05.	Pohod B. D. Marije	u 7,30 i u 19,00 sati
Petak 1. 06.	Sv. Gaudencije, b.	u 7,30 i u 19,00 sati
Subota 2. 06.	Svagdan 8. tjedna kroz godinu	u 9,00; 16,00 i u 18,00 sati
Nedjelja 3. 06.	PRESVETO TROJSTVO	u 7,30; 10,00 ; i u 19,00 sati

- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00**; i u 19,00 sati.
- Sutra je prva sv. misa u 9,00 sati na Čikatu. Neće biti mise u 7,30 sati.
- U četvrtak je cjelodnevno klanjanje. Upišite se na papir u sakristiji.
- Svibanjska pobožnost je još do četvrtka u 18,30 sati, s time što je u četvrtak i završetak svibanjske pobožnosti te procesija s kipom Majke Božje.
- Mjesec lipanj posvećen je Presvetom Srcu Isusovu te ćemo svakog dana petnaest minuta prije večernje sv. mise moliti Zlatnu kronicu.
- U petak je sv. Gaudencije, drugotni zaštitnik naše biskupije. Sv. misa i proslava u Osoru počinje u 18,00 sati.
- Petak je prvi u mjesecu lipnju pa će biti sat vremena prije večernje sv. mise prilika za sv. ispovijed. Cjelonoćno klanjanje kod časnih Ancella.
- U subotu je sv. misa u 9,00 sati u kapeli sv. Antuna a popodne je u župnoj crkvi sv. misa u 16,00 i u 18,00 sati sa vjenčanjima.
- U nedjelju na nedjelju Presvetog Trojstva sv. mise su u 7,30; **10,00**; i u 19,00 sati.
- Tisak: Glas koncila i Kvarnerski vez.

U crkvi sv. Nikole sv. mise su u 18,00 sati osim u petak u 8,00 sati.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj
Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.
<http://www.dekanat.losinj.hr>; e-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr
Odgovara: Ivan Brnić, župnik

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: V

27. svibnja 2012.

Broj: 190

DUHOVI - PEDESETNICA

Današnja čitanja

Prvo čitanje: Dj 2,1-11

Drugo čitanje: Gal 5,16-25

Evangelje: Iv 15, 26-27; 16,12-15

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: „Kada dođe Branitelj koga ću vam poslati od Oca – Duh istine koji od Oca izlazi – on će svjedočiti jer ste od početka sa mnom. Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi. No kada dođe on – Duh istine – upućivat će vas u svu istinu: jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što čuje i navješćivat će vam ono što dolazi. On će mene proslavljati jer će od mogega uzimati i navješćivati vama. Sve što ima Otac, moje je. Zbog toga vam rekoh: od mogega uzima i – navješćivat će vama.“

OPROSTITI: SRCE ZAJEDNIŠTVA

Zajedništvo je nemoguće bez volje da se oprostí jedan drugomu „sedamdeset puta sedam“ (usp. Mt 18,22). Praštanje jamči zajedništvo zajednici. Praštanje povezuje u dobrim i lošim vremenima i omogućuje rasti u uzajamnoj ljubavi.

Ipak, što treba oprostiti i za što moramo moliti oprostí? Kao ljudi sa srcem koje čezne za savršenom ljubavlju, moramo oprostiti jedni drugima što ovu savršenu ljubav u svome svagdanjem životu ne možemo davati ni primati jedni od drugih. Mnoge naše obveze koje nas sile u neprestanoj su suprotnosti s našim nastojanjem da bez pridržaja budemo tu jedni za druge. Naša je ljubav neprestano ograničavana izrečenim ili neizrečenim ograničenjima. Što treba biti oprostí? Moramo jedni drugima oprostiti to da ne ljubimo kao Bog.

Henri J. M. Nouwen

Zašto svaki četvrtak cjelodnevno klanjanje?

Mi se predstavljamo i jesmo kršćani. Pitamo se zašto smo kršćani? Kršćani smo zato jer smo kršteni i kad smo kršteni onda prihvaćamo kršćanski način života. Vršimo Božje zapovijedi, prihvaćamo kršćanske vrednote i prosuđujemo, ne po svojim željama i kako nama odgovara nego, prepuštamo to nauci Crkve i ponašamo se u skladu s njom.

Da li roditelji koji dođu tražiti krštenje za svoju djecu znaju iz kojih razloga to traže? Odgovor Crkve je jasan: Roditelji traže krštenje za svoju djecu na temelju svog iskustva vjere i ispunjavanja obveza koje su preuzeli prigodom sklapanja ženidbe.

Razmislimo podrazumijevamo li pod „iskustvom vjere“ neki stari običaj, ne želimo (dosta često to ne žele djedovi i bake) da nekršteno dijete bude u kući ili stanu, neka bude kršten možda će mu katkad dobro doći i slično. Nadalje je li „ispunjavanje obveza“ samo doći tražiti krštenje, prvu pričest, krizmu i onda vjenčanje ili je to živjeti svakog trenutka kršćanskim načinom života.

Prva pričest osposobljava dijete da zajedno s odraslima sudjeluje u primanju Isusa Krista, ali ne samo primiti hostiju kad dođe koji put u crkvu slučajno već je to potvrda da nam je stalo do osobe Isusa Krista, do njegovog stila života i da ga želimo nasljedovati. Roditelji bi trebali, ako nemaju zapreke, to znači: da su primili sve svete sakramente te da su vjenčani u crkvi, da nisu rastavljeni i ponovno vjenčani jedan ili više puta, biti svjedoci koji žive od Euharistije (Pričesti) i za nju. Ako roditelji ne idu u crkvu ili idu rijetko ili nakon više godina (spojeno uz neki vjerski događaj u obitelji) na svetu Pričest kakvo svjedočanstvo daju svome djetetu i pitamo se zašto traže prvu svetu pričest za svoje dijete. Koliko je svetogrđnih ispovijedi i pričesti bilo i ove godine o danu prve pričesti i krizme u našoj župi?

Krizma je sakrament Duha Svetoga ali češće ga definiramo kao sakrament kršćanske punoljetnosti. Pitam se je li to u našoj župi baš tako. Ne bi li bilo potrebno da kandidat za krizmu najmanje što taj sakrament zahtjeva bilo da zna kršćanske istine, zapovijedi i da redovno pohađa nedjeljnu Euharistiju te živi kršćanske vrednote jer ako to ne zna i ne vrši on je kršćanski „bebač ili beba“ koja mora rasti i naučiti osnovne stvari?

Sakrament ispovijedi ili pokore i pomirenja je sakrament oslobađanja od grijeha i ozdravljenja od naših duhovnih ali i tjelesnih bolesti. On traži od kršćanina veliku zrelost, iskrenost i želju za povratkom dobrom Ocu koji nas prima ali i traži određenu spremnost promijeniti svoj život. Može li ozbiljan kršćanin pristupiti tom sakramentu a da ne zna koliko je vremena od zadnjeg takvog susreta s milosrdnim Ocem, ili da ne zna što je grijeh, ili da smatra da je Biblija knjiga za neka prošla vremena, da nakon više godina bez tog sakramenta nema grijeha, a da ne govorimo da se takvi ne znaju ponašati, pozdraviti ispovjednika, ne znaju pokajati se za svoje grijeha i t d.

Namjerno preskačem sada sakrament bolesničkog pomazanja i svetog reda jer ćemo o tome pisati naknadno, a želim se osvrnuti na sakrament ženidbe.

Ako je Ženidba sakrament onda je to nešto sveto kao što su i svi drugi sakramenti. Što je sveto? Sveti su oni koji se odlučuju na život u braku. Bog ih po ovom sakramentu osposobljava da žive u zajedništvu ljubavi i da kao suradnici Boga donose, iz te svoje ljubavi, nove živote za ovaj svijet i za Crkvu. Zamislite se koliko smo kao ljudi ponosni na neki svoj posao, na neko svoje djelo, na neko djelo koje smo zajedno s nekim izveli, a ovdje nas Bog uzima za suradnike i u našoj ljudskoj slobodi daje nam suodgovornost stvarati novog čovjeka (nove ljude) ali ih i odgojiti, staviti u materijalnom i u duhovnom smislu „na noge“.

Ako zajednički ustvrdimo da ne znamo i ne poštujemo ove kršćanske vrednote pitamo se kako dalje. Bi li bilo bolje ne zvati se kršćaninom, jer to po svojoj praksi nismo ili učiniti životni zaokret i krenuti novim smjerom u svom životu. Naša ljudska slabost nam često ne daje mogućnosti da to poduzmemo i jedino što nam preostaje jest da se okrenemo u svojoj vjeri dobrome Bogu da nam On pomogne.

Upravo je to dalo povoda da razmišljamo i po uzoru na neke župe pokušamo izaći iz ove ljudske i kršćanske krize i molimo Boga. Ohrabreni iskustvima župne zajednice sv. Josipa u Bovoloneu u Italiji i još tridesetak župa željeli smo ponuditi ovaj izvorno kršćanski način „oporavka“ naše župne zajednice. Svjesni da je obitelj temeljna stanica ljudskog društva i Crkve te da je pastoral obitelji temeljni objekt evangelizacije i kateheze Crkve, ali je također i njezin neophodan i nezamjenjiv subjekt: kreativni subjekt. Upravo zato, da bi obitelj bila taj subjekt, ne samo da bi u Crkvi ustrajala i crpila iz njezina izvora, nego je izgrađivala u svojoj temeljnoj dimenziji kao „Crkva u malom“ (obiteljska crkva), obitelj mora na poseban način biti svjesna poslanja Crkve i vlastitog sudjelovanja u tom poslanju.

Sada svi znamo da je značenje postojanja Crkve samo jedno: „Ona postoji da bi evangelizirala“, ali kako evangelizirati obitelj?

Kršćanski supružnici pozvani su da svjedoče Evanđelje u vlastitom životnom okruženju, kao i svaki drugi kršćanin, među prijateljima, na poslu i na drugim mjestima. To mogu postići moleći, služeći, ljubeći osobe koje se svakodnevno susreće. Nakon izvjesnog vremena, najčešće kad nas jedna od tih osoba zapita za našu brigu za nju znači da je došao trenutak pogodan za podijeliti našu jednostavnu i malu, ali iskrenu vjeru u Gospodina Isusa.

Zaključimo dakle ovo kratko razmišljanje. Da bi mogli evangelizirati potrebno je rasti u vjeri i moliti. Pozivamo vas zato da se odazivljete klanjanju Presvetom kako bismo ojačali, zatim kako bismo postali svjesni uloge nas kao pojedinaca i naših obitelji i bili spremni zajedno evangelizirati sebe i jedni druge.

Župnik